

[Udenrigsministeren]

vi deltager ikke i beslutninger om fælles forsvarspolitik eller forsvar. Vi vil dog ikke hindre, at der udvikles et snævrere samarbejde mellem de andre medlemsstater på dette område.

For det fjerde deltager Danmark fortsat fuldt ud på mellemstatsligt grundlag i det retlige samarbejde.

Den femte pind vedrører målsætningen med EF-samarbejdet. I det danske memorandum står: »I konsekvens heraf får unionsmålsætningen, som den fremgår af Fælles Bestemmelser i Maastrichttraktaten, ikke virkning for Danmark på de ovenstående punkter.« Det samme siges i Edinburghafgørelsens sluterklæring med lidt andre ord tilpasset denne afgørelses karakter og ordlyd.

Af Edinburghafgørelsen fremgår det, hvilke forpligtelser der følger og ikke følger af Maastrichttraktaten. Dette var et hovedemne i debatten forud for den 2. juni. Det siges nu udtrykkelig, at Danmark fortsat kan føre sin egen socialpolitik, sin egen fordelingspolitik. Vi bestemmer f.eks. selv over folkepensionen. Det fastslås også, at vi kan indføre eller opretholde strengere beskyttelsesregler f.eks. på miljøområdet, vedrørende forbrugerspørgsmål og på arbejdsmarkedet.

Det nye grundlag omfatter også beslutningerne om større åbenhed og nærhed i EF-samarbejdet. Disse beslutninger er en direkte følge af debatten navnlig i Danmark, men også i de øvrige medlemslande. Dele af medlemslandenes befolkninger opfattede Fællesskabet som et lukket og centralistisk system, hvor det var svært at følge med. Der var behov for at opfange disse folkelige signaler. Edinburghafgørelsen er udtryk for dette.

Det fællesskab, der tegner sig, er et fællesskab, der er mere åbent, og som er nærmere sine borgere. Der er skabt nye rammer for åben dialog mellem Fællesskabet og borgerne i medlemslandene. Der er skabt sikkerhed for, at Fællesskabet ikke bevæger sig ind på områder, der bedre eller lige så godt kan varetages af det enkelte land selv. Nationale forudsætninger og nationale traditioner, den europæiske mangfoldighed, vil i større grad præge samarbejdet i EF.

Også udadtil vil åbenhed være et nøgleord for Fællesskabet. I Edinburgh enedes man om at starte udvidelsesforhandlingerne allerede

nu under det danske formandskab. Officielt blev optagelsesforhandlingerne med Sverige, Finland og Østrig indledt den 1. februar 1993. I løbet af de næste måneder indledes udvidelsesforhandlingerne med Norge. Målet er at kunne byde velkommen til disse nye medlemmer allerede i 1995. Et dansk ja vil bidrage til, at denne målsætning kan holde og bidrage til, at nordiske samfundsmæssige værdier og traditioner vil afspejle sig i den mosaik af nationale kulturer, som Fællesskabet udgøres af.

Forholdet til de central- og østeuropæiske lande står højt på EF's dagsorden. For disse lande fremstår Fællesskabet som det stabile holdepunkt for politisk og økonomisk fremgang i Europa. Fællesskabet må påtage sig denne opgave og leve op til sit ansvar. Danmark skal deltage fuldt ud i at påvirke denne proces. Vi har væsentlige danske interesser at varetage, og der er gode danske bud på, hvad der skal præge udviklingen. Med det nye grundlag er der skabt betingelser for det.

De seneste meningsmålinger peger på et klart ja ved folkeafstemningen. Det skyldes, at det nye grundlag for den danske Europapolitik imødekommer mange af danskernes indvendinger. Men man skal ikke tage resultatet af folkeafstemningen for givet. Der forestår et stort og hårdt arbejde med at informere og skabe debat om det nye grundlag. Startskuddet lyder nu. Frem til afstemningsdagen er der tid og mulighed for en omfattende offentlig debat. Regeringen vil deltage engageret og aktivt i debatten. Vi vil utrætteligt understrege, at et ja er nødvendigt for at forbedre beskæftigelsen og forøge investeringerne i arbejdspladser, at vi ser med dyb alvor på de økonomiske konsekvenser af et nej, og at Danmarks stemme ikke skal undværes i den europæiske debat. Danmark har et vigtigt bidrag at yde.

(Kort bemærkning).

Annette Just (FP):

Jeg vil gerne sige tak til udenrigsministeren for hans nydelige fremlæggelse og så spørge helt klart, om ministeren kan svare på, om det ikke er korrekt, at det havde været muligt for Danmark at få alle disse undtagelser, Danmark nu har fået i Edinburgh, på grundlag af de protokoller, der var i forvejen – godt nok ikke lige nu, men på det tidspunkt, hvor de skulle effektueres.